

тому необхідно проводити ретельний аналіз і розробляти перспективні плани вкладення коштів

У рамках оцінки стану інвестиційного клімату важливе місце займає визначення причин, які обумовлюють недостатній рівень інвестиційного розвитку підприємства. Серед умов, що спричиняють низький рівень розвитку інвестиційних процесів, варто виділити наслідки десятирічної економічної кризи й істотні перекоси в економічній сфері, що виявляються в дефіциті коштів у виробничому секторі і наявності надлишку вільних активів у банківському секторі. Така ситуація є наслідком відділення банківського капіталу в зв'язку з високою ризикованістю вкладень у виробничий сектор в Україні.

Наступною умовою, що істотно перешкоджає розвитку виробничих процесів загалом й інвестиційних зокрема, є низька ефективність податкового законодавства, яка веде до значної тінізації потенційних інвестиційних джерел, а також до зниження рентабельності значного числа інвестиційних проектів і загального погіршення інвестиційного клімату.

Загальна нестабільність правової бази в державі також є умовою, що істотно знижує інвестиційну привабливість підприємств. При цьому нестабільність і непередбачуваність правового поля знижує безпеку інвестування, а його складність і заплутаність у сукупності з відсутністю налагодженої інформаційно-консалтингової інфраструктури підприємства істотно гальмує залучення зовнішніх коштів[5, с.185].

Все вище зазначене дає можливість зробити висновок, що економічну базу для виходу економіки країни з кризи може забезпечити реалізація інвестиційних проектів з розвитку реального виробництва. Однак, як свідчать результати досліджень, більшість підприємств не розробляють стратегію власного розвитку з урахуванням вимог ринкової економіки. Це негативно позначається на прийнятті рішень потенційними інвесторами у зв'язку з великим ризиком втрати коштів через незахищеність прав власності, незадовільні системи управління, непрозорість фінансового стану підприємств.

Література:

1. Бланк И.А. Инвестиционный менеджмент. К.: Эльга — Ника центр.—2001.— 448с.
2. Гринькова В.М., Каюда В.О., Лепейко Т.І., Каюда О.П. Проблеми розвитку інвестиційної діяльності.: Монографія /За заг. ред. Гринькової В.М. — Харків: Вид ХДСУ. — 2002. — 464с.
3. Губський Б.В. Інвестиційні процеси в глобальному середовищі. — К.: Наукова думка. — 2008. — 390с.
4. Структурні зміни та інвестиційні проблеми української економіки. К.: Лібра. — 1994. — 86с.
5. Кріль Ю. Я. Інвестиційне проектування: проблеми, шляхи розв'язання: — Харків: Основа. - 2000. — 224с.

УДК: 330.322.5: 633.1

Погрішук Борис Васильович
Вінницький інститут економіки
Тернопільського національного
економічного університету
м. Вінниця

ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЗЕРНОПРОДУКТОВОГО ПІДКОМПЛЕКСУ

Проблема економічного росту тісно пов'язана з наявністю ресурсів для розвитку економіки і удосконалення її структури, а найважливішим джерелом ресурсів економічного зростання будь-якої галузі народного господарства виступають інвестиції.

За обмежених можливостей інвестиційних коштів важливо вибрати ті галузі й види

зернових культур, у розвиток яких раціонально здійснювати капітальні вкладення, адаптивну інтенсифікацію слід зосередити в регіонах на культури, які мають вищий попит на аграрному ринку.

З метою ефективного ведення зернового виробництва необхідно застосовувати різноманітні методи і важелі управління процесами реорганізації у постприватизаційний період реструктуризація і сегментація або розукрупнення виробництва; інвестування великих фінансових, матеріально-технічних ресурсів в різноманітні виробництва; кооперування і інтегрування фінансових і матеріально-технічних зусиль як по горизонталі так і по вертикалі.

Передумовою формування інвестиційного потенціалу зерно продуктового підкомплексу є спрямованість на кінцевий результат діяльності – виробництво високорентабельних продовольчих продуктів, чому передус ефективна робота системи заготівлі, транспортування, переробки та реалізації, що має здійснюватись за наступними принципами:

- орієнтація на задоволення потреб населення в хлібопродуктах;
- узгодження економічних інтересів підприємств-партнерів на основі застосування ринкових важелів, таких як ціна, попит і пропозиція, конкуренція;
- багатокладність форм господарювання;
- створення нової системи збуту зерна та зерно продуктів па засадах товарно-грошових відносин.

При виборі джерел фінансування інвестиційної діяльності необхідно враховувати декілька основних принципів формування структури капіталу: максимізація рентабельності власного капіталу; обрання найдешевшого способу фінансування; одержання та використання коштів у встановлені терміни; фінансування довгострокових проектів бажано проводити за рахунок залучених коштів; найризикованіші інвестиції необхідно здійснювати за рахунок власних коштів; необхідно дотримуватись збереження достатнього рівня платоспроможності.

Для мобілізації внутрішніх можливостей забезпечення ефективного розвитку галузі та створення умов для залучення інвестицій ззовні необхідно поліпшувати організаційно-економічний механізм інвестиційної діяльності, що включає економічну політику, організаційно-економічні методи та інструменти активізації інвестиційних процесів, правове, нормативне, методологічне та інформаційне забезпечення, а також порядок здійснення інвестиційної діяльності в галузі на макро- і мікрорівнях.

Вважаємо, що стимулювання економічного зростання повинно забезпечуватись за рахунок залучення інвестицій з різних джерел фінансування, при чому провідна роль має належати саме державному регулюванню. Саме інвестиційна сфера повинна вирішити проблему розширеного відтворення, системне загальнодержавне завдання по забезпеченню населення продовольством.

Формування і розвиток ринку довгострокових інвестиційних кредитів практично неможливо забезпечити без подолання непрогнозованих інфляційних процесів. Високі темпи інфляції пригнічують інвестиційну активність. Якщо інфляція висока, то в оцінці очікуваного ефекту від інвестицій присутній високий ступінь невизначеності. Тому багато інвестиційних проєктів стають надто ризикованими і не здійснюються.

Невід'ємною складовою інвестиційного розширення є постійне залучення нових ефективних факторів виробництва. При цьому конкурентоспроможність капіталу з багатьох аспектах ґрунтується на готовності та спроможності до впровадження інновацій. В умовах, коли вартість матеріально-технічних і енергетичних ресурсів значно зросла порівняно з вартістю сільськогосподарської продукції, проблема енерго- та ресурсозбереження стала пріоритетною у зерновиробництві й поставила перед науковцями завдання пошуку шляхів зниження витрат матеріально-технічних та енергетичних ресурсів.